

به سیستم عامل شبديکس (Shabdix) خوش آمدید. گروه LIGLUG امیدوار است که استفاده از این سیستم عامل، باعث آشنایی بیشتر شما با دنیای گنو/لینوکس و نرم افزار آزاد شود. از آنجایی که بسیاری از کاربران شبديکس ممکن است زمینه‌ی کار قبلی با گنو/لینوکس و نرم افزارهای آزاد را نداشته باشند؛ در زیر سعی بر آن شده تا به پاره‌ای از سؤالات معمول در مورد گنو/لینوکس، شبديکس، گروه LIGLUG و پروژه‌ها و اهداف آن پاسخ داده شود.

شبديکس چیست؟

برنامه‌ای که شما هم اکنون وارد آن شده‌اید سیستم عامل شبديکس نام دارد. شبديکس یک پخش (Distribution) گنو/لینوکس است که تفاوت‌های عمده‌ای با پخش‌های معمول گنو/لینوکس دارد. مهمترین تفاوت آن این است که این پخش، یک سیستم عامل زنده است، بدان معنی که نیازی به نصب آن نمی‌باشد. برای اجرای آن تنها لازم است که CD را داخل رایانه قرار داده و رایانه را روشن نمایید. سپس رایانه را از روی CD ROM آغاز کرده و منتظر بالا آمدن سیستم عامل بمانید.

شبديکس سخت‌افزارهای رایانه‌ی شما را به طور خود کار شناسایی کرده، و بدون نیاز به رابطه با کاربر، سیستم عامل را آغاز می‌کند. سپس محیط گرافیکی گنو/لینوکس که X Window System نام دارد را بارگذاری کرده و یک سیستم آماده برای استفاده را در اختیار شما قرار می‌دهد. تمامی این پروسه بدون نیاز به دیسک سخت رایانه شما انجام می‌پذیرد، و در نتیجه سیستم عامل فعلی روی رایانه شما دست نخورده باقی می‌ماند. پس از اتمام کار با شبديکس می‌توانید از آن خارج شوید، CD را از CD ROM در آورده و همانند سابق وارد سیستم عامل نصب شده بر روی رایانه‌تان شوید. در حقیقت، شبديکس روی رایانه‌های بدون دیسک سخت نیز اجرا می‌شود. شبديکس بر روی سیستم عاملی به نام Knoppix بنیان نهاده شده، که خود آن بر پایه‌ی Debian GNU/Linux ساخته شده است.

شبديکس چه کارایی دارد ؟

شبديکس یک سیستم عامل کامل نیست، و نمی‌تواند جایگزین یک سیستم عامل واقعی گردد. هدف ما از ساخت شبديکس، در مرحله‌ی اول نشان دادن فارسی KDE بوده است. هنگامی که ما محیط KDE را ترجمه کردیم، متوجه شدیم که بسیاری از کاربران، تا زمانی که فارسی KDE را با چشم نبینند، حاضر به نصب آن بر روی رایانه‌شان نخواهند بود. در عین حال، بسیاری از ما تقاضا می‌کنند که نسخه‌ای از فارسی KDE را به آن‌ها نشان دهیم، و این امر مستلزم آن بود که ما هر بار، گنو/لینوکس، KDE و یک سری نرم افزارهای دیگر را برای آن‌ها نصب کنیم. با شبديکس، انجام این امور دیگر لازم نمی‌باشد. شبديکس راهی است که کاربران؛ گنو/لینوکس، KDE، و فارسی سازی آن را با سادگی و بدون نیاز به انجام هیچ عمل خاصی از نزدیک ببینند. پس از ملاحظه‌ی شبديکس، یک کاربر می‌تواند با اطمینان بداند که آیا از گنو/لینوکس و فارسی KDE خوشش می‌آید یا خیر. اگر جواب مثبت است (که ما امیدواریم اینگونه باشد)، این کاربر می‌تواند در باره‌ی نصب گنو/لینوکس بر روی رایانه‌اش تصمیم بگیرد.

البته شبديکس و کلا سیستم‌عامل‌های زنده، می‌توانند کاربردهایی بسیار فراتر از صرفاً 'نشان دادن' داشته باشند. از شبديکس می‌توان به عنوان یک

سیستم نجات استفاده کرد. هنگامی که سیستم عامل شما دچار مشکلی شود که نتوانید وارد آن شوید، می‌توانید وارد شب‌دیکس شده، دیسک سختتان را بر روی شب‌دیکس سوار (Mount) کنید، و سپس اقدام به رفع اشکال آن کنید. از شب‌دیکس همچنین می‌توان در مدارس، و مراکز آموزشی استفاده کرد. این واقعیت که شب‌دیکس به هیچ عنوان خراب نمی‌شود، و آموزش بیننده هر بلایی که سر آن آورد، با یک آغاز مجدد رایانه، همه چیز به جای اول خود باز خواهد گشت؛ شب‌دیکس را تبدیل به ابزاری مناسب برای آموزش رایانه و برنامه‌های آن، در مراکز و مؤسسات آموزشی می‌سازد. کافی‌نت‌ها نیز به همین دلیل، می‌توانند از شب‌دیکس استفاده‌های فراوانی ببرند. برای آموزش رایانه به کودکان و خردسالان نیز، می‌توان از شب‌دیکس استفاده کرد. گروه IIGLUG در نظر دارد که در آینده، نسخه‌ای از شب‌دیکس، حاوی برنامه‌های آموزشی را، صرفاً با هدف آموزش رایانه به کودکان عرضه کند.

گنو/لینوکس چیست ؟

گنو/لینوکس یک سیستم عامل است. احتمالاً شما هم اکنون سیستم عاملی روی رایانه خود دارید و می‌دانید که سیستم عامل، مهمترین برنامه‌ی رایانه است که وظیفه‌ی مدیریت سایر برنامه‌ها، مدیریت سخت‌افزار و ارتباط میان نرم‌افزار با سخت‌افزار را بر عهده دارد. سیستم عامل شما ممکن است مایکروسافت ویندوز، نسخه‌ای از داس، اپل مکینتاش، یا نسخه‌ای از یونیکس باشد (سیستم عامل‌های دیگری نیز وجود دارند). گنو/لینوکس یک سیستم عامل شبیه یونیکس است که هسته‌ی آن توسط فردی با نام "لینوس توروالدس" که در اوایل دهه‌ی نود، دانشجوی دانشگاه هلسینکی فنلاند بود نوشته شد؛ و اولین نسخه‌ی آن در سال ۱۹۹۱ انتشار یافت. سپس نرم‌افزارهایی که پروژه‌ی "گنو" تهیه و تولید کرده بود، در کنار این هسته قرار گرفت، و سیستم عامل گنو/لینوکس را تشکیل داد. از آن جایی که بسیاری از نرم‌افزارهای مهم درون این سیستم، از محصولات پروژه‌ی گنو می‌باشد نام صحیح این سیستم عامل "گنو/لینوکس" است.

گنو/لینوکس مزیت‌های بسیاری نسبت به سایر سیستم عامل‌ها دارد. به طور خلاصه می‌توان نقاط قوت گنو/لینوکس را در امنیت بسیار بالا به دلیل وجود دیواره‌ی آتش در هسته‌ی سیستم عامل و همچنین وجود لایه‌های امنیتی مختلف در آن، تعداد انگشت شمار ویروس‌های رایانه‌ای شناخته شده برای آن، پایداری بسیار بالا به دلیل طراحی درست هسته، بدین صورت که اشکال در یک نرم‌افزار باعث ناپایداری کل سیستم نمی‌گردد، سرعت بالای سیستم عامل، به دلیل در دسترس بودن کد متن برنامه، و در نتیجه امکان کامپایل برنامه برای یک سخت‌افزار خاص، قیمت بسیار پایین آن، از آنجایی که خود سیستم عامل و اکثر نرم‌افزارهای آن به رایگان در دسترس می‌باشند؛ خلاصه کرد. لینوکس همچنین یک هسته‌ی کاملاً چند وظیفه‌ای می‌باشد، و از سال‌ها قبل از آنکه ویندوز به وجود آمده باشد و در زمانی که داس یک سیستم عامل تک وظیفه‌ای بود؛ این سیستم توانایی اجرای چند وظیفه به صورت همزمان را داشت. لینوکس سیستمی چند کاربری است، و این مفهوم را به حد اعلا خود رسانده، زیرا چند کاربر، می‌توانند از یک سیستم به طور همزمان و بدون دخالت در وظایف یکدیگر استفاده کنند. نسخه‌ی فعلی هسته‌ی لینوکس که نسخه‌ی ۲/۴ است، توانایی بهره‌وری از ۸ پردازنده را به صورت همزمان دارد، و این قابلیت در نسخه‌ی بعدی آن به ۱۶ پردازنده خواهد رسید.

مهمترین برتری گنو/لینوکس، نسبت به سیستم عامل‌های انحصاری آن است که این سیستم نرم‌افزار آزاد است. هیچ شرکت، دولت یا گروهی صاحب گنو/لینوکس نیست. شرکت‌ها و گروه‌های بسیاری اقدام به تولید مجموعه نرم‌افزارهای خود، که "پخش" نام دارد کرده‌اند. تعداد دقیق پخش‌های گنو/لینوکس مشخص نیست، اما آنچه که مسلم است آن است که بیش از ۲۰۰ پخش ثبت شده‌ی گنو/لینوکس وجود دارد. هر شخصی، با کمی دانش فنی و کمی وقت می‌تواند سیستم عامل گنو/لینوکس خودش را درست کند. با این وجود اکثراً افراد ترجیح می‌دهند که از پخش‌های از پیش ساخته شده استفاده کنند. از معروفترین پخش‌های گنو/لینوکس می‌توان

به دبیان (Debian) ، رد هت (RedHat) ، مندریک (Mandrake) ، زوز (SuSE) و جنتو (Gentoo) اشاره کرد.

آیا گنو/لینوکس قابل نصب است ؟

شاید با دیدن شبديکس، که سیستم عاملی زنده و غیر قابل نصب است (البته طی طرقي پيچيده مي‌توان شبديکس را روی دیسک سخت نصب کرد) ، این سؤال برای بعضی پیش آید که آیا همه‌ی گنو/لینوکس‌ها همینگونه‌اند؟ و بدون نصب اجرا می‌شوند؟ و تنظیمات آن‌ها ذخیره نمی‌گردد؟ جواب این سؤال منفی است. گنو/لینوکس هم همانند مایکروسافت ویندوز، و در حقیقت همانند تمام سیستم‌عامل‌های دیگر بر روی دیسک سخت نصب می‌شود. در حقیقت، گنو/لینوکس تقریباً روی هر نوع سازه‌ی رایانه‌ای قابل نصب است. از سازه‌ی IA32 که اکثر ما از آن استفاده می‌کنیم، و شامل پردازنده‌های Intel و AMD می‌شود، تا سازه‌ی PowerPC (پردازنده‌های IBM و Motorola) ، سازه‌ی Sparc (پردازنده‌های Sun) ، سازه‌ی Alpha (پردازنده‌های HP) ، و سازه‌های دیگری که ذکر آن‌ها در اینجا ضرورتی ندارد. گنو/لینوکس همچنین می‌تواند به آسانی در کنار سایر سیستم‌عامل‌ها از جمله مایکروسافت ویندوز، بر روی یک رایانه قرار گیرد. در این حالت شما یک رایانه‌ی به اصطلاح Multi Boot خواهید داشت، و هنگام روشن نمودن رایانه، سیستم‌عامل مورد نظرتان را انتخاب کرده و وارد آن می‌شوید.

پروژه‌ی KDE چیست ؟

از اواخر دهه‌ی ۶۰ میلادی که یونیکس، در آزمایشگاه‌های شرکت بل زاده شد، تا به امروز، این سیستم همواره به قدرت و پایداری مداوم معروف بوده است. در تمامی این سال‌ها یونیکس بر روی رایانه‌های Mainframe و کارگزارهای پیشرفته حکمرانی کرده است. اگر یونیکس نبود، امروزه اینترنت وجود نمی‌داشت. TCP/IP، پست الکترونیکی، و بسیاری دیگر از قراردادهای و برنامه‌هایی که امروزه مورد استفاده‌ی کاربران رایانه هستند، با یونیکس متولد شدند و رشد یافتند. اما، در تمام این دوران، استفاده از یونیکس هیچگاه برای کاربران معمولی رایانه آسان نبود. استفاده از یونیکس نیازمند دانش نسبتاً بالای رایانه بود، و بر عکس ویندوز یا مکینتاش، محیط گرافیکی جذابی برای آن وجود نداشت. تلاش‌های شرکت‌هایی همانند Wind River و NEXT Step نیز در راه ساده کردن یونیکس نتیجه نداد؛ این عوامل، جنگ یونیکس‌ها با یکدیگر، و یک سری دادگاه‌های حقوقی از طرف شرکت AT&T دست در دست هم داده، گسترش یونیکس در بازار رایانه‌های خانگی را متوقف کرده و راه را برای ویندوز مهیا ساختند.

در این حال بود که پروژه‌ی KDE در اواخر سال ۱۹۹۶ به وجود آمد. اهداف KDE عبارت بودند از آماده سازی بستری مناسب برای نوشتن نرم افزار برای یونیکس و گنو/لینوکس؛ و فراهم کردن محیط گرافیکی جذاب برای ایستگاه‌های کاری یونیکس و گنو/لینوکس. KDE در ابتدا یک پروژه‌ی عمدتاً آلمانی بود، که به مرور زمان گسترش یافت و امروزه بدل به شبکه‌ای از مهندسان نرم افزار معتقد به نرم افزار آزاد در سراسر جهان شده است. KDE که مخفف "K Desktop Environment" می‌باشد، با پیشرفت خیره‌کننده‌اش طی سال‌های اخیر، تبدیل به تاج طلایی پروژه‌های نرم افزار آزاد گردیده است، به گونه‌ای که جدیدترین نسخه‌ی آن یعنی نسخه‌ی ۳/۱ هم از نظر زیبایی و چشم نوازی، و هم از نظر قابلیت و کارایی با محیط‌های ویندوز و مکینتاش رقابت می‌کند، و به اعتقاد بسیاری، حتی از آن‌ها پیشی گرفته است.

محیط میزکار KDE شامل برنامه‌ها و نرم افزارهای گوناگون و متنوعی

می‌باشد. نرم افزارهای شبکه، برنامه‌ی FTP، پست الکترونیکی (KMail) و گفتگوی مستقیم (Kopete)؛ نرم افزارهای گرافیکی و ویرایش تصویر (Kontour)، بخش موسیقی (noatun)، بخش فیلم (!aKtion) و کار با دوربین‌های دیجیتال (Kamera) و پویشگر (Kooka) و چاپگر (Kdeprint)، نرم افزارهای مدیریت سیستم همانند مرکز کنترل، مرورگر صفحات وب (Konqueror)، نرم افزارهای دورنما (KFax)، طراحی صفحات وب (Quanta)، محیط برنامه‌نویسی (KDevelop)، تعدادی بازی (Kdegames)، نرم افزارهای آموزشی (Kdeedu)، و یک مجموعه‌ی کامل نرم افزارهای اداری (KOffice) شامل واژه‌پرداز (KWord)، صفحه‌گسترده (KSpread)، نمایش KPresenter و بسیاری نرم افزارهای دیگر، محیطی کامل را برای کاربران فراهم کرده‌اند.

با توجه به سرعت پیشرفتی که KDE از خود نشان داده است، پیش‌بینی آینده‌ی آن کاری بس دشوار است. به تازگی دولت آلمان طی پروژه‌ای با نام Kroupware، اقدام به اضافه کردن پاره‌ای امکانات به KDE کرده است. سایر دول اروپایی نیز همگی مشغول بررسی KDE می‌باشند. شرکت Apple برای ساخت مرورگر جدید خود به نام Safari، از مرورگر Konqueror، استفاده کرده و پیشرفت‌های خود به این مرورگر را در اختیار پروژه‌ی KDE قرار داده است. همگی نشانه‌ها بیانگر آن است که آینده‌ی درخشانی در انتظار این پروژه می‌باشد و سناریوی "یونیکس سخت است" دیگر صادق نیست. ترکیب KDE / لینوکس آماده‌ی فتح رایانه‌های رومیزی می‌باشد.

فارسی KDE چیست ؟

پروژه‌ی فارسی KDE از آنجا شروع شد، که تعدادی عاشق گنو/لینوکس و نرم افزار آزاد متوجه شدند که در لیست زبان‌های محیط گرافیکی محبوب آن‌ها یعنی KDE، جای فارسی خالی است. در سال ۱۹۹۹، مدیر پروژه‌ی فارسی KDE با مسئولین KDE تماس گرفت و مشخص شد که KDE هنوز از زبان‌های راست به چپ، مانند فارسی، پشتیبانی نمی‌کند. برنامه‌نویسان KDE در آن زمان به ما گفتند که با عرضه‌ی نسخه‌ی ۳/۰ KDE، این پشتیبانی صورت خواهد گرفت. در آن زمان، ما با کمک تعدادی از دوستانمان، طرح صفحه‌کلید امروزی گنو/لینوکس را با پیروی از مصوبات شورای عالی انفورماتیک کشور طراحی کردیم، و همچنین به امر پشتیبانی زبان‌های راست به چپ در KDE نیز یاری رساندیم. با عرضه‌ی نسخه‌ی ۰/۳ KDE در ماه می سال ۲۰۰۲، کار ترجمه‌ی KDE شکل جدی به خود گرفت. در طول این ماه‌ها، گروه کوچک ما، توانست که محیط KDE را ترجمه کند، و فارسی را به عنوان یکی از زبان‌های KDE، وارد نسخه‌ی ۳/۱ KDE کند. این نسخه که در ۲۸ ژانویه امسال عرضه شد، زبان فارسی را نیز به لیست بلند بالای زبان‌های ترجمه شده‌ی خود افزود.

لازم به ذکر است که تا کنون تنها قسمت اولیه، یعنی پایه‌ی KDE به فارسی ترجمه شده است. هر چند که خود همین پایه، شامل تعداد زیادی نرم افزار، و تقریباً مهمترین نرم افزارهای KDE می‌شود، اما هنوز تعداد بسیاری از نرم افزارهای KDE ترجمه نشده باقی مانده‌اند، که ترجمه‌ی آن‌ها، از آنجایی که گروه کوچک ما توانایی‌های محدودی دارد، نیازمند کمک بیشتر جامعه‌ی نرم افزار آزاد ایران می‌باشد. ما در نظر داریم برای نسخه‌ی ۳/۲ KDE، که قرار است در نیمه‌ی دوم سال ۲۰۰۳ عرضه شود، تعداد بیشتری از نرم افزارهای KDE را ترجمه کرده، و همچنین سیستم تقویم جلالی (هجری شمسی) را به آن بیافزاییم.

نرم افزار آزاد یا باز متن چیست ؟

نرم افزار با لوازم خانه، همانند میز، صندلی و یا سایر اشیای مصنوعی تفاوت‌های عمده‌ای دارد. مهمترین تفاوت نرم افزار آن است که همگان طریقه‌ی ساخت و نحوه‌ی کارکرد صندلی را می‌دانند، حال آنکه نحوه‌ی ساخت و چگونگی

کارکرد یک نرم افزار بدون در دست داشتن کد متن (Source Code) آن مشخص نمی‌باشد. شرکت‌های رایانه‌ای ما را وادار کرده‌اند که به نرم افزار نیز همانند اشیای مصنوع نگاه کنیم. آن‌ها نرم افزارهایی را به ما می‌فروشند، که ما حق دانستن طریقه‌ی کار آن‌ها را نداریم، از آنجایی که کد متن نرم افزار در اختیار ما نمی‌باشد. ما حق نداریم این نرم افزارها را بهبود بخشیم. ما حق نداریم این نرم افزارها را برای مصرف خودمان شخصی‌سازی کنیم. این وضعیتی است که نرم افزارهای انحصاری و غیر آزاد به وجود آورده‌اند. وضعیتی که ما کاربران فقط حق استفاده از یک نرم افزار بدان گونه که سازنده‌ی آن در نظر گرفته، را داریم.

در ابتدای پیدایش صنعت رایانه، در اواخر دهه‌ی ۵۰، ۶۰ و حتی اوایل دهه ۷۰ میلادی، دانشمندان آن زمان علم رایانه، ترسی نداشتند که کدشان را در اختیار دیگران قرار دهند. در آن زمان‌ها، این دانشمندان، که پایه‌گذاران فن‌آوری‌های امروز هستند؛ همگی در جهت اعتلای دانش جامعه تلاش می‌کردند و پیشرفت علم را به منافع شخصی خود ترجیح می‌دادند. با گسترش صنعت رایانه، عده‌ای در صدد آن برآمدند که بتوانند از این میان، تجارت‌هایی بسازند. این‌ها برخلاف نسل قبلشان، از در اختیار گذاشتن کدهای خود به دیگران امتناع ورزیدند، و کد را اسرار شخصی خود تلقی کردند. بدین ترتیب بود که به مرور زمان فرهنگ همکاری میان دانشمندان علوم رایانه از بین رفت؛ و شرکت‌های رایانه‌ای اقدام به عرضه‌ی بسته‌هایی سیاه به عنوان نرم افزار نمودند. اما عده‌ای حاضر نشدند که این وضع را بپذیرند، و از دست رفتن آزادی‌هایشان در زمینه‌ی نرم افزاری که خریده‌اند را قبول کنند. از این جمله ریچارد استالمن یکی از متخصصین و برنامه‌نویس‌های دانشگاه MIT بود. او که با چشم خویش، شاهد از دست رفتن آزادی‌هایش بود، تصمیم گرفت که به مبارزه با نرم افزارهای انحصاری بپردازد. وی در سال ۱۹۸۴، بنیاد نرم افزار آزاد را پایه‌گذاری کرد. هدف اولیه‌ی این بنیاد، ساخت سیستم‌عاملی کاملاً آزاد بود. برای این منظور پروژه‌ی گنو تاسیس گردید. در آن زمان قرار شد که GNU مخفف GNU's Not Unix، سیستم‌عاملی شبیه یونیکس باشد، که بتواند تمامی قابلیت‌ها و امکانات سایر یونیکس‌ها را در اختیار کاربرانش قرار دهد. پروژه‌ی گنو، بسیاری از برنامه‌های لازم برای ساخت چنین سیستمی را نوشت، و در سال ۱۹۹۱ با اضافه شدن هسته‌ی لینوکس به سایر نرم افزارهای گنو، سیستم‌عامل گنو/لینوکس عملاً قابل استفاده گردید.

در ابتدای تاسیس بنیاد نرم افزار آزاد، اکثر رسانه‌های جمعی، هدف این سازمان را خیالی واهی می‌پنداشتند. آنان می‌پرسیدند که "چگونه یک نفر به تنهایی می‌تواند سیستم عامل بنویسد؟" اما استالمن تنها نماند. در طول سال‌های بعد، تعداد کثیری از کسانی که عقایدی مشترک با استالمن داشتند به او پیوستند، و پروژه‌ی گنو تبدیل به پروژه‌ای جهانی متشکل از خیل عظیمی برنامه‌نویس گردید و تبدیل به سمبلی برای سایر پروژه‌های نرم افزار آزاد شد. پس از آن دانشگاه برکلی تصمیم گرفت که نسخه‌ای آزاد از سیستم‌عامل یونیکس خود با نام BSD را عرضه کند. این کار پس از مشکلات بسیار در سال ۱۹۹۴ انجام شد، و بازماندگان آن سیستم عامل، با نام‌های Net BSD، Free BSD و BSD امروزه همچنان سیستم‌هایی بسیار محبوب و با قابلیت می‌باشند. در ۱۹۹۲، پروژه‌ی XFree 86 با هدف ساخت نسخه‌ای آزاد از X Window System بنیان نهاده شد و چند سال بعد بنیاد آپاچی (Apache)، نیز، که امروزه تولید کننده‌ی محبوبترین نرم افزار کارگزار وب در جهان است، شروع به کار کرد.

اما نرم افزار آزاد چیست؟ نرم افزار آزاد نرم افزاری است که کاربران آن مشخصاً حقوق زیر را داشته باشند:

۰. آزادی در اجرای برنامه، برای هر مقصودی.
۱. آزادی مطالعه چگونگی کارکرد برنامه، و وفق آن با نیازهای خود. دسترسی به کد متن پیش‌شرط این مورد می‌باشد.
۲. آزادی پخش مجدد کپی‌هایی از برنامه تا بتوانید به همسایه خود کمک کنید.
۳. آزادی بهبود برنامه، و انتشار اصلاحات به عموم، تا تمام جامعه بهره برد. دسترسی به کد مرجع پیش‌شرط این مورد می‌باشد.

در سال ۱۹۹۸ ، عده ای که عقیده داشتند واژه‌ی نرم افزار آزاد مناسب نمی‌باشد، شروع به استفاده از واژه‌ی باز متن کردند. تفاوت این گروه با طرفداران پروژه‌ی گنو و نرم افزار آزاد در این است که به عقیده‌ی این گروه نرم افزار انحصاری اشکالی ندارد، اما نرم افزار متن باز صرفاً بهتر است، حال آنکه به عقیده‌ی طرفداران نرم افزار آزاد، نرم افزار انحصاری غلط است و باعث عقب ماندن جامعه می‌گردد. گروهی نیز به تازگی برای آنکه خود را به هیچ یک از این کمپها نسبت ندهند، از عبارت Free/Libre Open Source Software یا FLOSS استفاده می‌کنند که مجموعه‌ای از همه‌ی واژه‌های توصیف کننده‌ی نرم افزار آزاد می‌باشد.

ما که هستیم ؟

ما گروهی غیر رسمی با نام LIGLUG هستیم، که مخفف LinuxIran GNU/Linux User Group می‌باشد. گروه کوچک ما، که اعضای آن اعتقاد قلبی به نرم افزارهای آزاد دارند، با هدف تلاش برای گسترش و ترویج نرم افزارهای آزاد و سیستم عامل گنو/لینوکس در ایران، اقدام به اجرای چند پروژه کرده است. از این میان می‌توان به پروژه‌ی فارسی سازی محیط KDE، با هدف ایجاد محیطی کاملاً فارسی برای استفاده از گنو/لینوکس، پروژه‌ی لینوکس ایران، با هدف ایجاد فضایی برای گفتگو و تبادل نظر کاربران و علاقه‌مندان سیستم‌های آزاد، پروژه‌ی اتحادیه‌ی نرم افزار آزاد ایران به منظور ایجاد پوششی برای تحت الحمایه قرار دادن کلیه‌ی فعالیت‌های مربوط به نرم افزار آزاد در ایران؛ اشاره کرد. پروژه‌های ما تا کنون همواره تحت حمایت و پشتیبانی مالی و معنوی شرکت چاپار شب‌دیز قرار داشته‌اند. در واقع چاپار شب‌دیز، بنیان‌گذار واقعی بسیاری از این پروژه‌ها بوده است، و بی شک بدون حمایت‌های این شرکت، رسیدن به این نتایج ممکن نمی‌شد. در اینجا برای رفع پاره‌ای ابهامات ذکر این نکته نیز لازم است که (متأسفانه) LIGLUG و پروژه‌های آن تا کنون هیچ گونه کمکی از دانشگاه‌ها یا ارگان‌ها و سازمان‌های دولتی دریافت نداشته‌اند.